

ابتدا ایجاد امکانات بعد دعوت روستاییان به زادگاهشان

در تایید و ستایش درافشانی‌های گرامی هموطنان جناب آقای مهندس گلپاف و مندرج در شماره‌ی ۱۰۶ این نشریه‌ی تخصصی، بی‌نهایت متأسفم که مسوولین کلیدی میهنمان، نسبت به نقطه‌نظرات و پیشنهادات کارشناسانه‌ی افراد دلسوز و دوراندیش و منتشر شده در جراید کشورمان، عنایت نداشته و نیز پیوسته به دیدگاه‌های آنان، بی‌اعتنایی می‌کنند. اول آذرماه سال جاری، به روستایی از توابع «رباط سفید» واقع در نیمه راه مشهد به طرف تربت حیدریه، سفر کرده و شاهد بودم که میزبانم تا ساعت ۲۴ مشغول توزیع کپسول گاز، بین روستاییان منتظر در صف طولانی بود. در حالی که هنوز عده‌ی زیادی از سکنه‌ی روستا، موفق به دریافت گاز نشده بودند، گاز تمام شد و ملت همیشه در صحنه، غرولندکنان و سقط‌گویان علیه مسوولین ذی‌ربطی که خود، شهرنشین و از نعمت گاز شهری برخوردارند؛ کپسول خالی بر دوش... به خانه‌های خود بازگشتند. اینجاست که در ذهن هر عارفی این سوال متبادر و مطرح می‌گردد که چه عواملی موجب گسیل روستائیشینانمان به شهرها می‌شود؟ عدم دسترسی به امکانات رفاهی عمومی شامل آب آشامیدنی، برق، گاز، درمانی، موسسات آموزشی، جاده‌های مواصلاتی، تلفن ثابت و سپس زرق و برق و جاذبه‌های شهرنشینی از قبیل سینما، سالن‌های ورزشی، پله برقی، مترو، شهرسازی‌ها، پارک‌ها، فروشگاه‌های بسیار بزرگ با هزاران نوع کالا، میادین فوتبال و دانشگاه‌ها و بسیار جاذبه‌های دیگر. دگر آفتی که به گونه‌ی خوره به جان ساکنین روستاهای کشورمان افتاده؛ وجود دل‌هایی است که نتیجه‌ی زحمات کشاورز را «پیش‌خرید» و نیز فروش‌های دست‌فشان را به قیمت ثمن بخت، به مالکیت خود درمی‌آورند. پزشک و آموزگار هم به دلیل فقدان امکانات اولیه، رغبتی به خدمت در روستا ندارد! چه نیکوست اشاره‌ای داشته باشیم به آمار وحشت‌آفرین اتومبیل‌های سواری و به ویژه «تک سرنشین» در تهران و کلانشهرهای دیگرمان؛ که اگر ساکنانداران مملکتمان، حسن تدبیر و آینده‌نگری می‌داشتند، با ساماندهی وضع اتوبوسرانی شرکت واحد و شرکت مترو، خیابان‌ها و کوچه‌هایمان، به پارکینگ اتومبیل تبدیل نمی‌گردید؛ مضافاً اینکه دود و دم، آزار صوتی منجر به فرسایش روحی و منتهی به جرح، نقص عضو و مرگ و میر هم در خور توجه می‌باشد.

نتیجه اینکه، گردانندگان ایران امروز، در راستای مهاجرت معکوس روستایی‌هایمان به زادگاه خودشان، «می‌بایستی زمینه‌ی بازگشت کشاورزانمان را به نحو احسن، فراهم و سپس از آنان به بازگشت به زادگاهشان دعوت به عمل آورند». این موضوع در مورد ایرانیان نخبه‌ی ساکن آن سوی آب‌ها نیز مصداق دارد!

رسول آقربان

گله‌پذیری و امکان تکثیر مصنوعی و کیفیت مطلوب گوشت به عنوان مناسب‌ترین ماهی پرورشی جهان معرفی و در تمام دنیا پرورش داده می‌شود. میزان رهاسازی حدود ۱۰۰-۱۵۰ قطعه در هکتار می‌باشد.

۴- کپور سرگنده (بیگ هد) big head

غذای اصلی این ماهی را پلانکتون‌های جانوری و بعضی جلبک‌ها تشکیل می‌دهند. میزان رهاسازی ۳ تا ۵ درصد ماهیان پرورشی می‌باشد.

میزان رهاسازی بچه ماهی در کشت توام

بهترین تراکم ماهی در کشت توام، رهاسازی تعداد ۱۱۰۰-۱۴۰۰ قطعه بچه ماهی در هکتار می‌باشد.

برداشت برنج

در سیستم کشت توام، همان طور که گفته شد از گونه‌های زودرس برنج استفاده می‌شود. ۱۰ تا ۱۵ روز مانده به برداشت برنج سطح آب مزرعه به تدریج کاهش داده شده تا ماهی‌ها به داخل حوضچه هدایت شده و پس از خاتمه برداشت، مجدداً به مزرعه برگردانده می‌شوند.

توجیه اقتصادی کشت توام ماهی و برنج در شالیزار

محاسبات زیر بر مبنای یک هکتار انجام شده است:

- هزینه آماده‌سازی مزرعه (افزایش ارتفاع کرت و آماده کردن حوضچه) ۳,۰۰۰,۰۰۰ ریال
- هزینه غذای ماهی ۲,۵۰۰,۰۰۰ ریال
- هزینه خرید بچه ماهی ۶۳۰,۰۰۰ ریال
- هزینه حمل و نقل بچه ماهی و غذا ۲۰۰,۰۰۰ ریال
- هزینه صید ۱۰۰,۰۰۰ ریال
- ۱۰ درصد سایر هزینه‌ها ۶۴۳,۰۰۰ ریال
- کل هزینه پرورش ماهی در شالیزار (در هکتار) ۷,۰۷۳,۰۰۰ ریال
- تولید ماهی (با ضریب بازماندگی ۸۰ درصد، ۱۱۲۰ قطعه، وزن متوسط هر ماهی در زمان صید ۹۰۰ گرم) $۱۰۰۸ \times ۹۰۰ = ۹۰۷۲۰۰$ کیلوگرم
- قیمت متوسط فروش هر کیلوگرم ماهی ۱۲,۰۰۰ ریال $۱۲,۰۰۰ \times ۱۰۰۸ = ۱۲,۰۹۶,۰۰۰$
- سود حاصل از فروش ماهی (هزینه-تولید) $۱۲,۰۹۶,۰۰۰ - ۷,۰۷۳,۰۰۰ = ۵,۰۲۳,۰۰۰$ ریال
- سود حاصل از افزایش محصول برنج (حداقل ۵ درصد) ۱۵۰ کیلوگرم برنج، هر کیلوگرم برنج ۲۰,۰۰۰ ریال $۱۵۰ \times ۲۰,۰۰۰ = ۳,۰۰۰,۰۰۰$
- سود حاصل از کاهش مصرف سموم، کود و وجین کاری ۱,۰۰۰,۰۰۰ ریال
- مجموع سود خالص حاصله (سود ناشی از کاهش مصرف کود و سموم و وجین کاری + سود خالص از افزایش محصول برنج + سود حاصل از فروش ماهی) $۱,۰۰۰,۰۰۰ + ۳,۰۰۰,۰۰۰ + ۵,۰۲۳,۰۰۰ = ۹,۰۲۳,۰۰۰$ ریال

نتیجه‌گیری

آنچه که واضح است، این پروژه به علت حداقل به کارگیری کودهای شیمیایی و سموم کشاورزی، دارای تمامی ویژگی‌ها و شاخص‌های کشاورزی ارگانیک می‌باشد. بر اساس بررسی‌های انجام شده، در صورتی که حداقل ۱۰ درصد مزارع شالیزاری استان گیلان، قابلیت اجرای این پروژه را داشته باشند، حدود ۲۳ هزار تن (به میزان تولید فعلی آبی‌پروری استان) به تولیدات این بخش افزوده خواهد شد.

سیستم برنج ماهی، یک اکوسیستم سودمند برای هر دو گونه را به وجود می‌آورد. لازم به ذکر است این شیوه‌ی تولید (حداقل استفاده از کود و سموم در تولید محصولات کشاورزی) از یک دهه گذشته در اروپا، آمریکای شمالی و ژاپن وجهه و جاذبه خاصی پیدا کرده است که تحت عنوان «نهضت کشاورزی ارگانیک بیولوژیکی» از آن نام برده می‌شود. در سال‌های اخیر ارتباط و هماهنگی‌هایی بین نهضت‌های ارگانیک اروپایی و آمریکایی و فعالیت‌های مربوطه NGOها (سازمان‌های غیردولتی) کشورهای در حال توسعه در حال افزایش بوده است. منابع در دفتر ماهنامه موجود است.

برای آگاهی از چگونگی سرمایه‌گذاری و اطلاعات تکمیلی با مرکز هدایت و مشاوره سرمایه‌گذاری حیوانات و

جانوران خاص تماس بگیرید

iran crocodile@yahoo.com

فکس: ۸۸۳۳۳۶۱

تلفن: ۸۸۳۳۷۸۱